

Punts de vista

Martí Gironell

Escriptor i periodista @martigironell

L'ANGUILA

**Després de
patir
agressions
i abusos,
pots
continuar
confiant en
l'ésser
humà?**

Llegeixo que creix el percentatge de denúncies d'abusos i agressions sexuals. I com en tantes altres qüestions, ens diuen que és per culpa de la pandèmia. Efectes col·laterals secundaris. Però és que abans ja hi eren. No ho maquillem. Visibilitzem-ho.

Algú que després de patir-ho ha optat per verbalitzar-ho és Paula Bonet. Ella que pinta i il·lustra ha trobat que ens pot interpel·lar com a societat amb la força i el poder de les paraules. I per això ha escrit una novel·la, *L'anguila* / *La anguila* (Univers / Anagrama). La ficció per entendre i interpretar la realitat sovint coneguda i silenciada. Per denunciar actituds que abonen el terreny per tolerar i perpetuar aquestes misèries que ja hi eren abans de la pandèmia.

Bonet ha apostat per il·lustrar, per visibilitzar les agressions. Aquelles que són difícils d'explicar, aquelles que són subtils però que s'han d'assenyalar, aquelles que són arreu i que de vegades es confonen o s'envernissen amb altres noms per protegir el maltractador, l'abusador. Posa el mirall perquè ens hi veiem reflectits com a societat i per veure si ens agradem així, com a

encobridors i patrocinadors d'agressors. Denuncia que el cos de la dona és el camp de batalla del patriarcat.

L'anguila fa servir la pintura i la literatura per fer-se preguntes i per fer-nos-les a nosaltres. Com es fa per parlar de la condició humana quan s'és dona? Després de patir agressions i abusos, pots continuar confiant en l'ésser humà? Com t'enfrontes a uns comportaments heretats que de tan antics s'han acabat normalitzant? En aquest sentit, les preguntes són en boca de diverses dones. Sentireu les seves veus, però qui acaba imposant la seva, de veu, és la Juanita, l'àvia de Bonet, a qui coneixerem a través de les cartes que s'enviava amb l'Alfonso, el seu marit, l'avi, propietari d'una botiga familiar plena de mobles que perfilaven uns passadissos foscos que són una bona metàfora dels camins tenebrosos que els anys i la vida tenien reservats a la seva neta, la protagonista i autora de la novel·la.

Ara, després d'arrossegar-se pel fang com una anguila, s'alça amb la cara ben alta i ben neta per il·lustrar la misèria i per posar paraules al patiment de tantes Paulas, precisament perquè no es repeteixi.